

[Stats- og udenrigsministeren.]

Det ærede medlem hr. Aksel Møller mente, man burde være en smule optimist med hensyn til tanken om besparelser på statsbudgettet. Det ærede medlem udtalte, at vi vel også kunne blive enige om at sætte en parentes om en række statsudgifter, f. eks. ved at udsætte nogle et år. Det ærede medlem nævnte vedligeholdelsen af statens bygninger og udgifterne til vore veje og mente, at vi måske endnu et år kunne mangle en politigård hist og et toldkontor her.

Jeg tvivler ikke et øjeblik på det ærede medlems ærlige vilje til at sætte handling bag disse ord, og jeg vil gerne sige, at regeringen også er indstillet på, at vi fortsat skal se meget kritisk på alle ansøgninger om bevillinger til bygge- og anlægsarbejder såvel som til andre formål. Jeg finder det imidlertid i høj grad berettiget her at understrege, at vi i det sidste år fra regeringens side har afvist det ene bevillingsforslag efter det andet. Man vil erindre, at der for et år siden blev truffet beslutning om, at der indtil videre overhovedet ikke måtte gives materialebevilling til nye offentlige bygge- og anlægsarbejder, og statens udgifter på bygge- og anlægsbudgettet har i det forløbne år næsten udelukkende vedrørt fortsættelsesarbejder.

Må jeg herefter svare på enkelte andre spørgsmål.

Flede ærede ordførere var inde på den mellem finansministeriet og Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark indgåede overenskomst vedrørende det i staten løst ansatte kontorpersonale. Spørgsmålet skal som bekendt om kort tid forhandles i anden forbindelse i det høje ting. Jeg finder dog anledning til allerede nu at rette et par fejltagelser, der gang på gang kommer igen i pressen.

Overenskomsten omfatter ikke statens tjenestemænd, og den indeholder intet om en pligt til indmeldelse i H. og K. Der er for statens vedkommende alene tale om, at det løst ansatte personale, som er udsat for arbejdsløshedsrisiko, indmelder sig i H. og K.s arbejdsløshedskasse.

Efter udtalelserne her under debatten er det imidlertid åbenbart, at der er et politisk flertal imod nogle af overenskomstens bestemmelser, og finansministeren vil

derfor tage skridt til at opsig overenskomsten med henblik på en ændring af den.

I besvarelse af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards bemærkninger om realkreditkommissionen kan jeg give tilsagn om, at regeringen, når kommissionens betænkning foreligger, vil tage den under velvillig overvejelse med henblik på fremsættelse af lovforslag.

Det ærede medlem spurgte endvidere, om regeringen agtede at fremsætte et forslag til lovgivning til forhindring af misbrug af tomme aktieselskaber. Også dette indgår i regeringens overvejelser.

Det ærede medlem hr. Anker Lau rejste spørgsmålet om beskatning af selvpensionister og spurgte, om regeringen har overvejet dette problem, som også var fremme i sidste samling. Det har regeringen, og finansministeren vil ved fremsættelsen af forslaget til ligningslov foreslå en lempeligere indkomstbeskatning af ældre skatteydere med mindre indtægter; forhåbentlig vil de synspunkter, som bl. a. det ærede medlem hr. Anker Lau har fremført, derved imødekommes.

Løvrigt finder jeg det ikke særlig rimeligt, at spørgsmålet om folkepensionering gøres til genstand for indgående debat ved denne lejlighed. Jeg håber, at regeringen vil kunne fremsætte sit lovforslag i løbet af den kommende måned, og så vil der være al mulig anledning for partierne til at fremsætte deres aktuelle økonomiske betragtninger såvel som deres principielle syn på folkepensioneringstanken.

Jeg er hermed nået til afslutningen af de bemærkninger, jeg vil gøre til de forskellige ordførere. Den politiske debat, vi har overværet i de sidste dage, kan vist ikke karakteriseres som sensationel eller blot overraskende. Såvidt jeg har kunnet følge med, har hverken det ærede medlem hr. Erik Eriksen eller det ærede medlem hr. Aksel Møller kunnet få sig selv til at udtrykke nogen varmere tillidsrklæring til regeringen, og jeg ville efter sommerens debat måske også være blevet lidt forundret, om det var sket.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde i sin tale, at der var ingenting, der kunne give ham tro på regeringens muligheder for som en mindretalsregering at samle tilstrækkeligt flertal om en løsning af tidens